

Publicerad 2009-10-14 18:05 av Eva Enjebo/Drugge

Min godaste vän

Muren är riven
helt raserad
Veknat har min sköld
smält ner till ingenting

Den tunna hinnan
försvar som finns kvar
håller också på
att vittra sönder

Nervtrådarna kryper fram
hjärtat blir rödare
blodet forsar fram
i mina ådror

Rädslan hoppar
ibland fram och skrämmer
min nu så sårbara själ

Lyssnar på tonen
när du talar
hör din glädje
men också din känslighet

Oron kommer ibland
när du hörs lite nere
sömnen blir sämre
men värmen och närheten
läker den

Du väcker så många känsligheter
så jag kan inte
med ord beskriva
hur jag upplever dig

Du är min tvillingsjäl
du är min godaste vän
du är min kärlek i livet
dig vill jag ge allt

och ännu mer

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Eva Enjebo/Drugge med Poeter.se id #20520 innehar upphovsrätten